

L'Alcoià frustra l'estrena de l'Olot marcant a dos minuts del final

Un desajustament defensiu ha acabat donant la victòria a l'Alcoià

OLOT | RAIMON ROMA

L'Olot va començar la seva tercera aventura a la categoria de bronze del futbol espanyol amb mal peu. En un partit marcat per la pluja, els garrotxins van veure com a dos minuts del final l'Alcoià s'enduia els tres punts gràcies a un gol d'Alfaro. En aquells moments les forces ja estaven igualades, com el marcador. Els visitants s'havien quedat amb 10 al quart d'hora de joc per l'expulsió de De Dios, mentre que els garrotxins també van veure com Jose veia la targeta vermella per doble amonestació a deu minuts de l'acabament.

D'entrada, els dos equips es van mostrar el respecte habitual en l'inici de competició. La pilota no va tenir clar dominador i la primera arribada la va protagonitzar Alfaro al minut 5, però la seva centrada la va atrapar Wilfred. Tot i aquest avís, més clara la va tenir l'Olot pocs minuts després. Primer, als peus d'Uri, que va veure com el porter Marc li treia la pilota quan ja el tenia driblat i al posterior rebot, Èric Vilanova va aconseguir xutar entre els tres pals però un defensa li va treure sota la ratlla de gol.

El partit va agafar un ritme frenètic i una de les jugades decisives del matx va arribar al minut 14 de partit. El jugador de l'Alcoià De Dios va veure la segona targeta groga per unes mans al mig del camp i l'àrbitre el va expulsar i va deixar els alacantins amb un home menys. Els jugadors de l'Alcoià, molt enfadats des de l'expulsió, van reclamar amb intensitat un possible penal al minut 20 que el col·legiat no va voler xiular. Tot i jugar amb un jugador més, l'Olot no es trobava amb comoditat per crear ocasions de perill i l'Alcoià, per contra, no es trobava gens incòmode sobre el terreny de joc i intentava arribar a l'àrea de Wilfred.

Al minut 37, un defensa olotí va estar a punt de marcar-se en pròpia porta en una inoportuna rematada de cap, però Wilfred va exhibir reflexos per enviar la pilota a córner. Els últims partits de la primera part van ser un monòleg de l'Olot que s'encallava a la zona de tres quarts de camp fins que va arribar el gerro d'aigua freda. Al límit del descans, Yacine es va regirar molt bé a l'interior de l'àrea i va creuar un xut imparable.

A la represa, la tònica del partit era la mateixa. L'Olot tocant i tocant i l'Alcoià, molt ben posat en defensa, les veia venir. L'entrada de Reverter va donar més verticalitat per la banda i al minut 54, Ortiz enviava un xut des de la frontal lleugerament desviat per sobre el travesser i a la jugada posterior, Gato ho provava amb un llençament que atrapava Marc. Al quart d'hora de la segona meitat, va arribar l'empat de l'Olot. Gato va rebre una excel·lent passada d'Ortiz i l'extrem del conjunt olotí, després d'un gran moviment dins l'àrea, va establir l'empat amb un xut amb la punta de la bota. Amb l'empat, el partit començava a ser una altra cosa. El matx es va obrir i al minut 64,

Sergio Ortiz va provar una espectacular xilena que va treure sota pals un defensa visitant.

L'Alcoià no renunciava a res tot i jugar amb un home menys; l'Olot, tampoc: Rojas, amb un cop de cap que va sortir llepant el pal, i poc després, Prior, van fer lluir el porter Marc. A deu minuts per al final les forces s'igualaven en nombre de jugadors sobre el terreny de joc després de l'expulsió per doble groga del lateral olotí Jose. El tram final de partit va ser molt dur per als jugadors, minvats físicament, que eren conscients que qualsevol errada podria ser fatal.

Amb igualtat numèrica, els visitants van agafar el pes del partit i eren els que intentaven trenar jugades i fruit d'això, van trobar premi al minut 88. Passivitat defensiva de l'Olot en una centrada que baixaven els visitants per fer arribar la pilota als peus d'Alfaro, que, sol davant Wilfred, sentenciava el partit amb l'1 a 2.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2015/08/22/gol-2-minuts-del-final/740107.html?utm_source=rss